

poté, že posádka měla hlídat Labe – v té době snad nejdůležitější obchodní spojnici ve střední Evropě. Přemyslovci totiž považovali část dnešního Saska za ekonomicky velmi důležitou oblast vlastního království. Václav II. dokonce přikoupil ve středověku významné německé město Pirnu. A Lucemburkové, Jan a Karel, v rozšiřování místních držav pokračovali. Za Karla IV. připadlo koruně další „zboží“ – nedaleké statky Strehla a Mühlberg. Císař dokonce plánoval vytvoření labsko-vltavské obchodní cesty, se sítí přístavů a flotilou lodí.

Ale zpět k samotnému Königsteinu. Na začátku 15. století získal hrad saský panovnický rod Wittinů, z něhož pocházel i zmíněný August, který nechal kopat stud-

nu. V průběhu 16. století se potom na rozkaz kurfiřta Kristiána I. změnil hrad na vojenskou základnu, přibyla kasárna a postavila se zbrojnice a důkladnější opevnění. To se však měnilo a bylo zdokonalováno až do 19. století. Vždyť hrad měl sloužit saským vládcům jako úkryt před nepřítelem. V dobách blízkého se nebezpečí na Königstein mířily vozy plné peněz. Za zdmi byl ideální úkryt pro státní kasu a panovnické poklady. Paradoxní je, že žádný nepřítel nikdy pevnost nedobyl, ne snad proto, že by byla nedobytná, ale jednoduše proto, že nikoho ani nezajímala. A tak „profesionální“ válečníci, jako například císař Napoleon nebo ruský car Petr I., zde pobývali jen na pozvání. V okolních lesích a skalách lovíli a za hradbami hodovali.

Pevnost se později změnila ve vězení. Na sklonku 17. věku byli v celách nejružnější provinilci – či spíše političtí odpůrci saských vládců. A že přes zamřížovaná okna hleděli i velmi vysoko postavení. Prvním vězněm byl dokonce saský kancléř Nicholas Krell. A v místních celách „seděli“ revolucionáři Bakunin, We-dekind či Bebel. Až do roku 1922 byl Königstein nejobávanějším žalářem v Sasku. Za druhé světové války tu nacisté zřídili zajatecký tábor pro francouzské důstojníky.

Od roku 1955 si pak Königstein může prohlížet veřejnost. ●

JANA FRÖHLICHOVÁ

KAM NA VÝLET

Lilienstein

Skála či spíše stolová hora je přímo naproti Königsteinu na druhém břehu Labe. Na náhorní plošině kdysi stával také hrad, z něhož se dodnes zachovaly jen skromné zbytky zdí. Bývala zde předsunutá pevnost spadající pod Königstein. Z parkoviště v Rathen vede cesta. Na vrchol se dostanete zhruba za 30 – 40 minut.

z roku 1742. Asi sami poznáte, že stavitel se velmi inspiroval slavným dráždanským chrámem Frauenkirche. Obec Königstein patřila při loňských srpnových povodních k nejpostíženějším v zemi. Labe zde dosahovalo výše až prvních pater domů. V současnosti je už ale velká většina domů opravena.

Město Königstein

Zajímavé starobylé městečko v podhradí, odkud se můžete dostat k pevnosti vyhlídkovým dvoupatrovým autobusem. Město je zároveň výchozím bodem pro výlety v Saském Švýcarsku, například do údolí Biele, ráje horolezců s mnoha jeskyněmi a skalními věžemi. Ve městě žijí zhruba čtyři tisíce obyvatel a pravděpodobně nejceněnější stavbou je místní kostel zasvěcený Panně Marii

Hrad Hohenstein

Malebný hrádek v Saském Švýcarsku na skalním ostrohu nad údolím Polenz-Tal. Hrad také sloužil v devatenáctém století jako vězení a má velmi pohnuté dějiny. V pevnůstce nad malebným stejnojmenným městem byl totiž od roku 1933 jeden z prvních koncentračních táborů v zemi. Dnes je v části ubytovna. K hradu přilehlý zámeček byl postaven v roce 1550 v duchu velmi specifické saské renesance.

FOTO: JANA FRÖHLICHOVÁ

KAM NA JÍDL

Na samotné pevnosti je hned několik restaurací včetně zahrádek, stejně tak v podhradí. Místní světlé klobásky klidně ochutnejte v bufetu u parkoviště. Je levnější a jídlo je stejně chutné. Chcete-li posedět déle

ve stylovém saském hostinci, vystoupejte například do Berggast Fels Lilienstein. Na stejnojmenné stolové hoře je otevřeno od 10 hodin ráno od dubna do října. tel.: (035022) 409 43.